

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. kesäkuuta 2016
(OR. en)

9200/16

ECOFIN 452
UEM 199
SOC 316
EMPL 212
COMPET 286
ENV 331
EDUC 186
RECH 178
ENER 194
JAI 440

ILMOITUS

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Kom:n asiak. nro:	9128/16 ECOFIN 419 UEM 169 SOC 283 EMPL 179 COMPET 256 ENV 300 EDUC 156 RECH 148 ENER 161 JAI 406 - COM(2016) 330 final
Asia:	Suositus NEUVOSTON SUOSITUKSEKSI Ranskan vuoden 2016 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Ranskan vuoden 2016 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakohdassa mainittu, komission ehdotukseen COM(2016) 330 final perustuva, neuvoston eri komiteoiden tarkistama ja hyväksymä ehdotus neuvoston suositukseksi.

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu ... päivänä ...kuuta ...,
Ranskan vuoden 2016 kansallisesta uudistusohjelmasta
sekä samassa yhteydessä annettu Ranskan vuoden 2016 vakausohjelmaa koskeva neuvoston
lausunto

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97¹ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011² ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

¹ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 26 päivänä marraskuuta 2015 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2016 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 17 ja 18 päivänä maaliskuuta 2016. Komissio hyväksyi 26 päivänä marraskuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella varoituskansallismekanismia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Ranska kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta. Eurooppa-neuvosto vahvisti suosituksen 18 ja 19 päivänä helmikuuta 2016, ja neuvosto antoi sen 8 päivänä maaliskuuta 2016³. Koska Ranska kuuluu maihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa tiiviisti yhteydessä toisiinsa, Ranskan olisi varmistettava, että suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti.
- (2) Ranskaa koskeva vuoden 2016 maaraaportti julkaistiin 26 päivänä helmikuuta 2016. Siinä arvioitiin Ranskan edistymistä neuvoston 14 päivänä heinäkuuta 2015 hyväksymien maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteidensa saavuttamisessa. Lisäksi siihen sisältyi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla laadittu perusteellinen tarkastelu. Komissio esitteli 8 päivänä maaliskuuta 2016 perusteellisen tarkastelun tulokset. Komissio pääättelee analyysinsä perusteella, että Ranskan makrotaloudessa on liiallisia epätasapainoja. Tilanteessa, jossa kasvu on maltillista ja inflaatio alhainen, Ranskan julkinen velka on suuri ja kasvaa edelleen, ja maan kilpailukyky on heikentynyt. On erityisen tärkeää toteuttaa toimia, joilla voidaan pienentää Ranskan talouteen kohdistuvien haittavaikutusten riskiä, ja kun otetaan huomioon sen talouden suuruusluokka, myös talous- ja rahaliittoon kohdistuvien kielteisten heijastusvaikutusten riskiä.

³ EUVL C 96, 11.3.2016, s. 1.

- (3) Ranska toimitti vuoden 2016 kansallisen uudistusohjelmansa ja vuoden 2016 vakaushjelmansa 29 päivänä huhtikuuta 2016. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.
- (4) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁴ 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa tämän säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (5) Ranskaan sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen korjaavaa osiota. Hallitus suunnittelee vuoden 2016 vakausohjelmassaan liiallisen alijäämän korjaamista vuonna 2017, neuvoston 10 päivänä maaliskuuta 2015 antaman suosituksen mukaisesti. Julkisen sektorin alijäämän suunnitellaan supistuvan edelleen 1,2 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2019. Julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoite, joka on 0,4 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen, on tarkoitus saavuttaa vuonna 2018. Vakausohjelman mukaan julkisen talouden velan odotetaan kasvavan 96,5 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2017 ja supistuvan sitten 93,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2019. Julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on pitkälti uskottava. Toimenpiteitä, joita tarvitaan tukemaan suunniteltujen alijäämätavoitteiden saavuttamista vuodesta 2017 eteenpäin, ei kuitenkaan ole vielä riittävästi täsmennetty. Komission kevään 2016 talousennusteen mukaan julkisen sektorin alijäämän odotetaan olevan 3,4 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2016, mikä on neuvoston vuonna 2015 suosittelman alijäämätavoitteen mukaista. Jos politiikka säilyy muuttumattomana, vuonna 2017 julkisen sektorin alijäämän ennustetaan olevan 3,2 prosenttia suhteessa BKT:hen, mikä vaarantaa liiallisen alijäämän korjaamiselle asetetun määräajan noudattamisen. Suositetun julkisen talouden sopeutuksen ei ennusteta toteutuvan vuosina 2016 ja 2017, koska Ranskan noudattama vakauttamisstrategia perustuu ensisijaisesti suhdannetilanteen paranemiseen ja matalan korkotason säilymiseen. Viranomaiset eivät kuitenkaan voi vaikuttaa näihin tekijöihin, ja siksi on vaarana, että vaatimuksia ei pystytä noudattamaan. Neuvosto katsoo vakausohjelmasta tekemänsä arvioinnin ja komission kevään 2016 talousennusteen perusteella olevan vaarana, että Ranska ei noudata vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia, vaikka sen näillä näkymin arvellaankin saavuttavan julkisen sektorin alijäämää koskevan tavoitteensa vuonna 2016. Tämän vuoksi tarvitaan lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan liiallisen alijäämän korjaaminen kestävällä tavalla vuoteen 2017 mennessä.
- (6) Julkisten menojen suhde BKT:hen on Ranskassa yksi EU:n korkeimmista, ja huolimatta hienoisesta laskusta vuonna 2015 se on edelleen huomattavasti euroalueen keskiarvoa korkeampi. Ranska toteuttaa parhaillaan suunnitelmaa, jonka avulla julkisia menoja on tarkoitus vähentää 50 miljardia euroa vuosien 2015–2017 kasvusuuntaukseen verrattuna julkishallinnon kaikilla tasoilla. Tämä ei kuitenkaan välttämättä vähennä julkisia menoja merkittävästi. Suunnitelman tehostamiseksi olisi määriteltävä yksityiskohtaisesti menoleikkauksia koskevat toimenpiteet ja huolehdittava siitä, että säästötoimenpiteissä otetaan huomioon lähellä nollaa oleva inflaatioaste.

- (7) Menosuhteen supistaminen edelleen suunnitelmien mukaisesti on yhä haasteellista, koska suurien potentiaalisten säästökohteiden määrittely ei ole tuottanut tulosta ja menojen uudelleenarviointien tulokset ovat olleet toistaiseksi vaatimattomia. Asuntosektorilla Ranskan menot ovat muihin jäsenvaltioihin verrattuna lähes kaksinkertaiset, mutta tulokset eivät silti ole merkittävästi paremmat. Paikallishallinnon investointikapasiteetti voitaisiin säilyttää toteuttamalla suunniteltu keskushallinnon myöntämien avustusten supistaminen ja tiukentamalla paikallishallinnon menojen valvontaa erityisesti hillitsemällä hallintomenojen kasvua. Menojen uudelleenarvioinnit voisivat olla sopiva väline tällaisten säästöjen määrittämiseen. Myös äskettäin toteutettu paikallishallintouudistus voi parantaa järjestelmän tehokkuutta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
- (8) Koska sosiaaliturvamenot muodostavat yli puolet julkisen sektorin kokonaismenoista, lyhyellä aikavälillä ei voida saada aikaan merkittäviä säästöjä, ellei niiden kasvua saada kuriin. Eläkejärjestelmän kestävyyttä saatiin parannettua, kun vuonna 2015 sovittiin täydentävistä eläkejärjestelmistä, mutta se näyttäisi pysyvän alijäämäisenä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, etenkin jos makrotaloudellinen toimintaympäristö pysyy epäsuotuisana. Lisäksi aiempien eläkeuudistusten odotetaan saavan tällä hetkellä suuret julkiset eläkemenot kuriin vasta vuoden 2025 jälkeen. Ranska on asettanut vuosiksi 2016 ja 2017 kunnianhimoiset tavoitteet terveysten menojen kasvun rajoittamiseksi. Näitä tavoitteita voitaisiin täydentää määrittämällä lisää tehostamistoimia keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
- (9) Ranskassa on toteutettu politiikkatoimia työvoimakustannusten vähentämiseksi ja yritysten voittomarginaalien kasvattamiseksi myöntämällä 20 miljardin euron verohyvitys kilpailukyvyn ja työllisyyden tukemiseen ja leikkaamalla työnantajien sosiaaliturvamaksuja vielä 10 miljardia euroa osana vastuu- ja solidaarisuussopimusta. Näiden toimenpiteiden vaikutus on 1,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, ja ne supistavat osaltaan Ranskan ja euroalueen keskimääräisten työvoimakustannusten välistä eroa. Toimenpiteiden toteuttamistapa voi kuitenkin heikentää niiden tehoa. Näitä kustannusten vähentämistoimia koskevien suunniteltujen arviointien tuloksia voidaan vastedes hyödyntää näiden järjestelmien muokkaamisessa, jotta voidaan varmistaa, että halutut tavoitteet saavutetaan. Arvioinneissa on erityisen kiinnostavaa selvittää toimien vaikutus palkanmuodostukseen ja työllisyyteen.

- (10) Vallitsevana korkean työttömyyden aikana on olemassa riski, että työvoimakustannukset vaikeuttavat vähimmäispalkkatasolla matalan osaamistason työntekijöiden työllistymistä. Vaikka vähimmäispalkka on mediaanipalkkaan verrattuna suuri, vapautukset sosiaaliturvamaksuista ovat vähentäneet työvoimakustannuksia vähimmäispalkkatasolla. Vähimmäispalkan korotukset johtavat palkankorotuksiin useimmissa työntekijäryhmissä ja aiheuttavat riskin palkkaerojen kaventumisesta ylöspäin. Vähimmäispalkan indeksointimekanismin vuoksi keskipalkkojen nousu ja vähimmäispalkan muutokset ovat sidoksissa toisiinsa, mikä hidastaa heikon taloudellisen tilanteen vuoksi tarvittavaa palkkojen sopeutusta.
- (11) Hiljattain toteutetuilla uudistuksilla on annettu työnantajille vain vähän mahdollisuuksia poiketa alakohtaisista työehtosopimuksista. Tämä koskee kaikkia työehtoja, eli palkkaa, työaika, työnteon edellytyksiä ja työskentelyolosuhteita, ja rajoittaa yritysten mahdollisuuksia sopeuttaa työvoimaa tarpeidensa mukaan. Eri toimialoilla voidaan tätä nykyä estää yrityksiä määrittämästä tapauskohtaisesti ja työmarkkinaosapuolten kanssa neuvottelemalla ehtoja, joiden puitteissa työaika voisi poiketa alakohtaisista sopimuksista. Poikkeamista alakohtaisista sopimuksista ja työehtoja koskevista yleisistä säännöksistä voitaisiin helpottaa yrityksen tasolla tehtävillä sopimuksilla työmarkkinaosapuolia kuullen.

- (12) Vuonna 2015 työttömyysaste nousi 10,4 prosenttiin. Työttömyys on yleisempää nuorten, EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten ja vähemmän koulutettujen työntekijöiden keskuudessa. Työmarkkinoiden rakenne on yhä enemmän kahtiajakautunut niin, että korkeasti koulutettuja työntekijöitä palkataan toistaiseksi voimassa olevin sopimuksin ja vakio-osuus matalan osaamistason töistä käy yhä epävarmemmiksi. Alle kuukauden mittaisten määräaikaisten työsopimusten osuus kaikista uusista työsopimuksista nousi vuonna 2015 lähes 70 prosenttiin. Työmarkkinoiden voimakasta segmentoitumista saattaa lisätä myös työsopimuksia säätelevä oikeudellinen kehys ja etenkin toistaiseksi voimassa olevia työsopimuksia koskeva irtisanomissuoja. Työmarkkinoiden pitkään jatkunut heikkeneminen rasittaa työttömyysetuusjärjestelmän kestävyyttä. Helmikuussa 2016 järjestelmän alijäämän ennustettiin olevan 4,5 miljardia euroa vuonna 2015, 4,2 miljardia euroa vuonna 2016 ja 3,6 miljardia euroa vuonna 2017. Järjestelmän velka oli 25,8 miljardia euroa vuonna 2015, ja tämä lisäisi sitä 30,0 miljardiin euroon vuonna 2016 ja 33,6 miljardiin euroon vuonna 2017. Etuuksien laskentatapa suosii useita lyhytaikaisia kokopäivätöitä suhteessa pitkäaikaisiin osapäivätöihin ja kannustaa työnantajia tarjoamaan lyhytaikaisia työsuhteita, joita täydennetään työssä oleville maksettavilla etuuksilla. Lisäksi työttömyysetuusjärjestelmän toimintaperiaatteet, etenkin etuuksien myöntämisehdot ja etuuksien asteittainen aleneminen, voivat heikentää työhönpaluun kannustimia.
- (13) Siirtyminen koulutuksesta työhön on edelleen haasteellista, ja vaikeinta se on vähiten koulutetuille nuorille. Oppisopimuskoulutuksen suosio vähenee matalan osaamistason työntekijäryhmissä, sillä alueelliset strategiat eroavat toisistaan eikä järjestelmä pysty mukautumaan riittävästi talouden uusiin tarpeisiin. Työttömille, vähemmän koulutetuille ja pk-yritysten työntekijöille suunnattu koulutustarjonta on riittämätöntä. Vireillä on ammattikoulutuksen uudistuksia, jotka koskevat muun muassa hallintotapaa, kannustimia ja neuvontaa sekä uutta kohdennettua työttömyyskoulutussuunnitelmaa, mutta ne on vielä pantava täytäntöön kokonaisuudessaan ja niitä olisi tehostettava. Yhteistyö ammatillisen jatkokoulutuksen eri toimijoiden välillä ei toimi kunnolla, mikä estää resurssien tehokkaan jakamisen. Tuleva henkilökohtainen työllisyystili (compte personnel d'activité) voi edistää koulutukseen pääsyä.

- (14) Ranskan liiketoimintaympäristö on edelleen vain keskitasoa, erityisesti kun tarkastellaan sääntelyrasitusta, jonka suhteen Ranska suoriutuu kansainvälisissä vertailuissa heikosti. Yksinkertaistamisohjelman toteuttaminen jatkuu suunnitellusti, mutta edistyminen on epätasaista etenkin yrityksiin kohdistuvien toimenpiteiden osalta ja monilla aloilla on edelleen haasteita.
- (15) Pienyritysten osuus on Ranskassa muihin jäsenvaltioihin verrattuna suhteettoman suuri, mikä heikentää yritysten tuottavuustasoa. Viime aikoina on toteutettu aloitteita, joilla on pyritty lieventämään yrityksen kokoon liittyvien vaatimusten vaikutusta, mutta erityisesti rajallisen soveltamisalansa ja joidenkin toimenpiteiden väliaikaisuuden vuoksi niiden ei odoteta vaikuttavan merkittävästi yritysten kasvuun. Tämän seurauksena kynnysarvojen vaikutukset rajoittavat myös jatkossa ranskalaisyriyten kasvua.
- (16) Kilpailu palvelualalla on parantunut joillakin sektoreilla, mutta kilpailun esteitä on edelleen jäljellä erityisesti yrityspalveluissa, joihin viimeaikaiset uudistukset eivät ole juuri vaikuttaneet, sekä verkkotoimialoilla. Useat säänneltyjä ammatteja koskevat säännökset ja niihin pääsyä koskevat rajoitukset sekä tariffit rajoittavat talouden toimeliaisuutta ja heikentävät tuottavuutta aloilla, jotka käyttävät näitä palveluja. Loi Macron -lain hyväksyminen vuonna 2015 on vähentänyt joitakin rajoituksia, mutta lisätoimia tarvitaan. Lisäongelmia aiheutuu lupavaatimusten rajoittavasta soveltamisesta.
- (17) Ranska on edelleen jäljessä EU:n innovointijohtajista, vaikka julkista tukea myönnetään tällä alalla runsaasti. Innovoinnille annettavan julkisen tuen järjestelmiä on leimannut 15 viime vuoden aikana heikkous ja epävakaisuus, mikä herättää huolta niiden yleisen koordinoinnin, yhtenäisyyden ja tehokkuuden suhteen. Tästä kärsivät erityisesti pk-yritykset.

- (18) Verojen suhde BKT:hen on EU:n korkeimpia. Sen koostumus ei edistä talouskasvua, koska se rasittaa merkittävästi tuotannontekijöitä mutta suhteellisen vähän kulutusta. Yritysverotus alkoi keventyä hieman vuonna 2014, ja Ranska on alkanut kuroa kiinni eroa EU:n keskiarvoon ympäristöverotuksen alalla. Alv-tulot ovat kuitenkin edelleen alhaiset sekä suhteessa BKT:hen että kokonaisverotuloihin, mikä johtuu alhaisista verokannoista, alennettujen verokantojen yleisestä soveltamisesta ja lukuisista verovapautuksista EU:n keskiarvoon verrattuna. Sen lisäksi, että Ranska lakkauttaa asteittain yrityksiltä kannetun solidaarisuuslisän ja poistaa yritysten maksaman poikkeuksellisen yhtiöveron, on määriteltävä tarkoin konkreettisia toimia, jotta tavoite yritysten lakisääteisen veroasteen alentamisesta 28 prosenttiin vuonna 2020 voisi toteutua.
- (19) Verojärjestelmä on erittäin monimutkainen. Siihen kuuluu paljon tehottomia veroja, jotka eivät tuota lainkaan tai tuottavat vain vähän tuloja. Ansiotuloverotus on erityisen monimutkainen, mikä aiheuttaa huomattavat hallintokustannukset. Vaikka julkisen rahoituksen suunnittelua vuosina 2014–2019 koskevassa laissa otettiin käyttöön vaatimus arvioida ja seurata verotukia säännöllisesti, verotukien suunniteltu vähennys vuonna 2016 jää usean vuoden kasvun jälkeen vähäiseksi.
- (20) Yksityisten investointien esteet ovat kaiken kaikkiaan kohtalaiset, ja suurimpia esteitä ovat raskas sääntelytaakka ja korkea yritysveroaste. Investointiympäristöä voitaisiin parantaa tehostamalla liiketoimintaympäristöä, alentamalla tuotantoveroja ja yhtiöveroja sekä yksinkertaistamalla verojärjestelmää. Kaikki toimenpiteet Ranskan kustannuskilpailukyvyn ja reaalisen kilpailukyvyn parantamiseksi voivat lisätä investointien määrää ja kannustaa yrityksiä investoimaan sekä fyysiseen että inhimilliseen pääomaan tuottavuuden parantamiseksi. Pitkän aikavälin kasvupotentiaalia rajoittaa myös vähäinen investointi innovointitoimiin.

- (21) Komissio on eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Ranskan talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2016 maaraportissa. Se on arvioinut myös vakausohjelman ja kansallisen uudistusohjelman sekä jatkotoimenpiteet, joita on toteutettu Ranskalle viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Se on ottanut huomioon niiden merkityksen Ranskan finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyyskannalta mutta myös sen, ovatko ne EU:n sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska EU:n yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla EU:n tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin. Eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetut suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–5.
- (22) Neuvosto on tutkinut vakausohjelman tämän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto⁵ ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1.
- (23) Neuvosto on tutkinut kansallisen uudistusohjelman ja vakausohjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset on otettu huomioon jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–5,

⁵ Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

SUOSITTAA, että Ranska toteuttaa vuosina 2016 ja 2017 toimia, joilla se

1. varmistaa liiallisen alijäämän korjaamisen kestäväällä tavalla viimeistään vuonna 2017 toteuttamalla edellytetyt rakenteelliset toimenpiteet ja käyttämällä kaikki odottamattomat tuotot alijäämän ja velan supistamiseen; täsmentää tuleviksi vuosiksi suunnitellut menoleikkaukset ja nopeuttaa toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lisätä muun muassa paikallishallinnon menoja koskevista uudelleenarvioinneista saatavia säästöjä vuoden 2016 loppuun mennessä; lujittaa riippumattomia politiikan arviointoja, jotta voidaan yksilöidä tehokkuushyötyjä kaikilla julkishallinnon alasektoreilla;
2. varmistaa, että työvoimakustannusten supistukset ovat kestäväällä pohjalla ja että vähimmäispalkan kehitys noudattaa työllisyyden ja kilpailukyvyn kehitystä; uudistaa työlaainsäädäntöä lisäkannustimien tarjoamiseksi työnantajille, jotta nämä tekisivät uusien työntekijöiden kanssa toistaiseksi voimassa olevia työsopimuksia;
3. parantaa koulutussektorin ja työmarkkinoiden välisiä yhteyksiä erityisesti uudistamalla oppisopimuskoulutusta ja ammattikoulutusta matalan osaamistason töitä painottaen; toteuttaa vuoden 2016 loppuun mennessä toimenpiteitä työttömyysetuusjärjestelmän uudistamiseksi, jotta järjestelmä olisi jälleen taloudellisesti kestävä ja tarjoaisi työttömille enemmän kannustimia palata työelämään;
4. poistaa palvelusektorilla ja erityisesti yrityspalvelujen ja säänneltyjen ammattien alalla toimimisen esteitä; toteuttaa toimenpiteitä innovaatiopolitiikan järjestelmien yksinkertaistamiseksi ja tehostamiseksi; vuoden 2016 loppuun mennessä uudistaa edelleen sääntelyyn sisältyviä yritysten kasvua haittaavia kokoon liittyviä kriteerejä ja jatkaa yrityksiin sovellettavien hallinto-, vero- ja kirjanpitosääntöjen yksinkertaistamista tähän liittyvän ohjelman mukaisesti;
5. toteuttaa toimenpiteitä, joilla alennetaan tuotantoveroja ja yritysten lakisääteistä veroastetta sekä laajennetaan kulutusveropohjaa erityisesti alv:n avulla; poistaa tehottomat verotuet ja verot, jotka eivät tuota lainkaan tai tuottavat vain vähän tuloja, ja hyväksyy ansiotuloveron ennakonpidätystä koskevan uudistuksen vuoden 2016 loppuun mennessä.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja